

Entrega 4 Sistema Operatiu, Sessió 7

La plataforma en que s'han desenvolupat les proves ha estat Ubuntu LTS 18.04, una distribuïdora de Linux. El disc dur de l'ordinador era de tipus SSD amb un espai de 120 GB que té feta una partició per tenir dualitat amb Windows i Linux. Per buidar la memòria cache s'ha realitzat la comanda especificada del guió que s'ha de cridar des de root, que ha estat : `sync && echo 3 > /proc/sys/vm/drop_caches` .

Mida 64 Bytes

	Read	Fread
Real	1m23,739s	0m11,011s
User	0m44,713s	0m6,398s
Sys	0m38,831s	0m3,421s

Mida 1024 Bytes

	Read	Fread
Real	0m13,463s	0m9,238s
User	0m5,664s	0m2,210s
Sys	0m7,446s	0m3,249s

Mida 4096 Bytes

	Read	Fread
Real	0m8,686s	0m9,272s
User	0m1,402s	0m1,732s
Sys	0m3,515s	0m3,258s

Mida 16384 Bytes

	Read	Fread
Real	0m8,593s	0m9,248s
User	0m0,344s	0m0,718s
Sys	0m2,805s	0m2,657s

Mida 65336 Bytes

	Read	Fread
Real	0m8,714s	0m9,241s
User	0m0,096s	0m0,247s
Sys	0m2,725s	0m2,564s

Mida 262144 Bytes

	Read	Fread
Real	0m8,379s	0m8,936s
User	0m0,045s	0m0,084s
Sys	0m2,446s	0m2,355s

A mode de conclusió, per aquestes proves, podem deduir que: quan la mida és més petita, anirà millor fer servir la funció Fread i quan la mida augmenta (a partir de 4096 Bytes), serà millor el Read.

També cal esmentar que la variància de temps en el Read es progressiu, és a dir, cada cop es nota un descens del temps més o menys important. Mentre que al FRead només hi ha variàncies entre 2 o 3 segons i no s'aprecia un canvi tant vistós com és en el cas de Read.

Maria Isabel Gonzalez Sanchez

Oriol Saguillo Gonzalez